

SV

SV

SV



EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 3.3.2010
KOM(2010) 2020 slutlig

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Europa 2020

En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla

Förord

2010 måste bli en nystart för EU, då vi tillsammans går stärkta ur den ekonomiska och finansiella krisen.

Den ekonomiska verkligheten utvecklas snabbare än politiken – det har effekterna av finanskrisen visat. Vi måste acceptera att det ökade ömsesidiga beroendet inom ekonomin kräver ett mer resolut och samstämmigt agerande på politisk nivå.

Utvecklingen under de två senaste åren har gjort miljoner människor arbetslösa. Vi har fått en skuldbörda som vi kommer att dras med i många år. Den sociala sammanhållningen har utsatts för nya påfrestningar. Dessutom har vissa grundläggande sanningar blottlagts om de utmaningar som den europeiska ekonomin står inför. Och under tiden går den globala ekonomin framåt. Vår framtid beror på hur EU agerar som svar på detta.

Krisen är en varningssignal, ett ögonblick då vi inser att om vi fortsätter i samma spår som tidigare blir resultatet en stegvis tillbakagång och vi hamnar i andra ledet i den nya världsordningen. Detta är ett sanningens ögonblick för EU. Det är nu vi måste vara djärva och sikta högt.

Den viktigaste prioriteringen på kort sikt är att ta oss ur krisen. Det kommer att vara tufft ett tag men vi kommer att lyckas. Vi har gjort stora framsteg när det gäller att hantera de skuldyngda bankerna och obalanserna på finansmarknaderna, och vi har insett behovet av nära samordning av politiken i euroområdet.

Men för att bygga en hållbar framtid måste vi redan nu lyfta blicken. EU måste komma på rätt spår igen, och sedan stanna där. Det är det som är syftet med Europa 2020. Strategin handlar om fler arbetstillfällen och bättre livskvalitet. Den handlar om att visa att EU är kapabelt att skapa smart och hållbar tillväxt för alla, med fler nya jobb och en tydligare riktning för samhällsutvecklingen.

De europeiska ledarna är eniga om de lärdomar som vi måste dra av krisen. Vi är också eniga om att vi snabbt måste ta itu med de utmaningar som väntar och med gemensamma ansträngningar se till att nå resultat. EU har många starka sidor. Vi har begåvad arbetskraft och en stark teknisk och industriell bas. Vi har den inre marknaden och den gemensamma valutan som har hjälpt oss att klara det värsta. Vi har en väl beprövad social marknadsekonomi. Vi måste tro på oss själva och sätta målen högt, och sedan satsa för att nå dem.

Kommissionen föreslår fem mätbara EU-mål för 2020. Det är mål som ska styra processen, och som också ska omvandlas till nationella mål: De gäller sysselsättning, forskning och innovation, klimatförändringar och energi, utbildning och fattigdomsbekämpning. Målen anger den kurs vi bör hålla och innebär att vi kan mäta våra framsteg.

Målen är ambitiösa men inte omöjliga att uppnå. De backas upp av konkreta förslag som kommer att ge konkreta resultat. Huvudinitiativen i det här dokumentet visar hur EU kan göra en avgörande insats. Vi förfogar över kraftfulla verktyg: ny ekonomisk styrning med stöd av den inre marknaden, vår budget, vår handelspolitik och externa ekonomiska politik samt den disciplin och det stöd som den ekonomiska och monetära unionen ger.

Förutsättningen för att vi ska lyckas är verkligt egenansvar för EU:s ledare och institutioner. Vi behöver ett samordnat agerande från EU, ett agerande som inkluderar parterna på arbetsmarknaden och det civila samhället. Om vi agerar tillsammans kan vi komma igen och gå stärkta ur krisen. Vi har nya verktyg och nya ambitioner. Nu måste vi se till att förverkliga dem.

José Manuel Barroso

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Sammanfattning	5
1. En omvandlingens tid.....	7
2. Smart och hållbar tillväxt för alla.....	9
3. Svaga länkar och flaskhalsproblem.....	20
4. Vägen ut ur krisen: de första stegen på väg mot 2020	24
5. Åtgärder för att nå resultat: starkare styrning	27
6. Europeiska rådets beslut.....	30
Bilagor	31

EUROPA 2020-STRATEGIN SAMMANFATTNING

EU befinner sig i omvandling. Krisen har raderat flera års ekonomiska och sociala framsteg och blottlagt strukturella svagheter i EU:s ekonomi. Samtidigt förändras världen snabbt och långsiktiga utmaningar som globalisering, ansträngda resurser och befolkningens åldrande blir allt större. EU måste nu ta ansvar för sin framtid.

Europa kan lyckas om vi agerar tillsammans, som en union. Vi behöver en strategi som hjälper oss att komma stärkta ur krisen och omvandla EU till en smart och hållbar ekonomi för alla, med hög sysselsättning, produktivitet och social sammanhållning. Europa 2020-strategin innehåller en vision för EU:s sociala marknadsekonomi under 2000-talet.

I Europa 2020 föreslås tre prioriteringar som förstärker varandra:

- Smart tillväxt – utveckla en ekonomi baserad på kunskap och innovation.
- Hållbar tillväxt – främja en resurseffektivare, grönare och konkurrenskraftigare ekonomi.
- Tillväxt för alla – stimulera en ekonomi med hög sysselsättning och med social och territoriell sammanhållning.

EU måste fastställa var man vill stå år 2020. Kommissionen föreslår därför följande överordnade EU-mål:

- 75 % av befolkningen i åldrarna 20–64 ska ha ett arbete.
- 3 % av EU:s BNP ska investeras i FoU.
- Energi- och klimatmålen ”20/20/20” ska nås (inbegripet en utsläppsminskning på 30 % på vissa villkor).
- Den andel ungdomar som slutar skolan i förtid ska vara under 10 %, och minst 40 % av den yngre generationen ska ha avslutad högre utbildning.
- Antalet personer som hotas av fattigdom ska minska med 20 miljoner.

Dessa mål hänger samman och är av avgörande betydelse för vår framgång totalt sett. För att se till att varje medlemsstat anpassar Europa 2020-strategin efter sin egen situation föreslår kommissionen att EU:s mål omvandlas till nationella mål och strategier.

Målen avspeglar de tre prioriteringarna (smart, hållbar tillväxt för alla), men de är inte uttömmande: en lång rad åtgärder kommer att krävas på medlemsstats- och EU-nivå samt på internationell nivå för att understödja dem. Kommissionen föreslår sju huvudinitiativ som ska påskynda framstegen inom varje prioriterat område:

- ”Innovationsunionen” ska förbättra de grundläggande villkoren och tillgången till finansiering för forskning och innovation så att innovativa idéer kan omvandlas till produkter och tjänster som skapar tillväxt och arbetstillfällen.
- ”Unga på väg” ska stärka utbildningssystemens resultat och underlätta ungdomarnas inträde på arbetsmarknaden.
- ”En digital agenda för Europa” ska påskynda utbyggnaden av höghastighetsinternet och utnyttja fördelarna med en digital inre marknad för hushåll och företag.

- ”Ett resurseffektivt Europa” ska bidra till att koppla isär ekonomisk tillväxt och resursanvändning, stödja omställningen till en koldioxidsnål ekonomi, öka användningen av förnybara energikällor, modernisera vår transportsektor och främja energieffektivitet.
- ”Industripolitik för en globaliserad tid” ska förbättra företagsklimatet, särskilt för små och medelstora företag, och stödja utvecklingen av en stark och hållbar industribas med internationell konkurrenskraft.
- ”En agenda för ny kompetens och nya arbetstillfällen” ska modernisera arbetsmarknaderna och ge människor ökad egenmakt genom kompetensutveckling under hela livet i syfte att öka deltagandet på arbetsmarknaden och bättre anpassa tillgången och efterfrågan på arbetsmarknaden, inbegripet genom arbetskraftens rörlighet.
- ”Europeisk plattform mot fattigdom” ska garantera social och territoriell sammanhållning så att tillväxtens och sysselsättningens fördelar kommer många till del och att människor som drabbats av fattigdom och social utestängning kan leva ett värdigt liv och aktivt delta i samhället.

Dessa sju huvudinitiativ kommer att engagera både EU och medlemsstaterna. Instrument på EU-nivå, särskilt den inre marknaden, finansieringsmekanismer och externa politikverktyg, kommer att användas fullt ut för att åtgärda flaskhalsproblem och åstadkomma resultat på vägen mot Europa 2020-målen. Som en omedelbar prioritet håller kommissionen på att kartlägga vad som krävs för att skapa en trovärdig exitstrategi, fortsätta reformen av finanssystemet, säkerställa budgetkonsolidering för långsiktig tillväxt och stärka samordningen inom den ekonomiska och monetära unionen.

Det kommer att krävas starkare ekonomisk styrning för att åstadkomma resultat. Europa 2020 kommer att vila på följande två pelare: den tematiska metod som angetts ovan, med en kombination av prioriteringar och överordnade mål, och landsrapportering, som hjälper medlemsstaterna att utveckla sina strategier för en återgång till hållbar tillväxt och hållbara offentliga finanser. Integrerade riktlinjer kommer att antas på EU-nivå för att täcka in unionens prioriteringar och mål. Landsspecifika rekommendationer kommer att riktas till medlemsstaterna. Varningar kan utfärdas om lämpliga åtgärder inte vidtas. Rapporteringen om Europa 2020 och utvärderingen av stabilitets- och tillväxtpakten kommer att ske samtidigt, men instrumenten kommer att vara separata och paktens integritet kommer att bevaras.

Europeiska rådet kommer att ta ett fullt egenansvar och kommer att stå i centrum för den nya strategin. Kommissionen kommer att övervaka framstegen mot målen, underlätta politiskt utbyte och lägga fram de förslag som krävs för att styra åtgärderna och föra EU:s huvudinitiativ framåt. Europaparlamentet kommer att vara en drivkraft för att mobilisera invånarna i EU och fungera som medlagstiftare för centrala initiativ. Denna partnerskapsstrategi bör utvidgas till EU:s kommittéer, till medlemsstaternas parlament och nationella, lokala och regionala myndigheter, till arbetsmarknadens parter och till andra berörda aktörer samt det civila samhället för att få alla att bidra till att förverkliga denna vision.

Kommissionen föreslår att Europeiska rådet i mars antar huvudlinjerna för strategin och EU:s överordnade mål, och i juni godkänner det detaljerade innehållet i strategin, däribland de integrerade riktlinjerna och de nationella målen. Kommissionen ser också fram emot Europaparlamentets synpunkter och stöd för att göra Europa 2020 till en framgång.

1. EN OMVANDLINGENS TID

Krisen har raderat den senaste tidens framsteg

Den ekonomiska kris som vi nyligen genomlevt saknar motstycke under vår generation. De stadiga framstegen under det senaste årtiondet i fråga om ekonomisk tillväxt och nya arbetstillfällen har raderats – vår BNP föll med 4 % under 2009, vår industriproduktion föll till 1990-talets nivå och 23 miljoner människor (10 % av vår aktiva befolkning) är nu arbetslösa. Krisen har varit en enorm chock för miljontals medborgare och har blottlagt ett antal grundläggande svagheter i vår ekonomi.

Krisen har också gjort uppgiften att säkra framtida ekonomisk tillväxt mycket svårare. Den fortsatt bräckliga situationen i vårt finansiella system hämmar återhämtningen eftersom det är svårt för företag och hushåll att låna, spendera och investera. Våra offentliga finanser har drabbats hårt, med underskott på 7 % av BNP i genomsnitt och skuldnivåer på över 80 % av BNP. Två år av kris har raderat tjugo års budgetkonsolidering. Vår tillväxtpotential har halverats under krisen. Många investeringsplaner, talanger och idéer riskerar att gå till spillo på grund av osäkra förhållanden, svag efterfrågan och brist på finansiering.

Europas strukturella svagheter har blottlagts

Att ta oss ur krisen är den omedelbara utmaningen, medan den största utmaningen är att inte ge efter för reflexen att försöka återgå till situationen före krisen. Redan före krisen fanns det många områden där Europa inte gjorde tillräckligt snabba framsteg i förhållande till resten av världen:

- EU:s genomsnittliga tillväxt har strukturellt sett varit lägre än tillväxten hos våra viktigaste ekonomiska partner, till stor del till följd av en produktivitetsklyfta som har ökat under det senaste årtiondet. Detta beror till stor del på skillnaderna i företagsstruktur i kombination med lägre investeringsnivåer inom FoU och innovation, otillräcklig användning av informations- och kommunikationsteknik, ovillighet i vissa delar av vårt samhälle att ta till sig innovation, hinder för marknadstillträde och ett mindre dynamiskt företagsklimat.
- Trots framstegen är sysselsättningsnivån i EU – i genomsnitt 69 % för personer i åldrarna 20–64 – fortfarande betydligt lägre än i andra delar av världen. Endast 63 % av kvinnorna förvärvsarbetar jämfört med 76 % av männen. Bara 46 % av de äldre arbetstagarna (55–64) har ett arbete jämfört med över 62 % i USA och Japan. Dessutom är européernas arbetsdagar i genomsnitt 10 % kortare jämfört med vad som är fallet i USA eller Japan.
- Befolkningens medelålder stiger allt snabbare. I takt med att babyboomgenerationen går i pension kommer EU:s aktiva befolkning att börja krympa med början 2013/2014. Antalet människor över 60 år ökar nu dubbelt så snabbt som det gjorde före 2007, med ungefär två miljoner personer per år jämfört med en miljon tidigare. Kombinationen av färre förvärvsarbetande och en större andel pensionärer kommer att utsätta våra välfärdssystem för ytterligare påfrestningar.

Allt större globala utmaningar

Samtidigt som EU måste ta itu med sina egna strukturella svagheter förändras världen snabbt och kommer att se mycket annorlunda ut vid slutet av nästa årtionde.

- Våra ekonomier är allt mer sammanflätade. EU kommer att fortsätta att gynnas av att ha en av de öppnaste ekonomierna i världen, men konkurrensen från industri- och tillväxtländer intensifieras. Länder som Kina och Indien gör omfattande investeringar i forskning och

teknik för att deras industri ska komma högre upp i värdekedjan och ta ett ”jätteskutt” i världsekonomin. Detta sätter press på vissa sektorer i vår ekonomi att förbli konkurrenskraftiga, men varje hot är också en möjlighet. I takt med att dessa länder utvecklas kommer nya marknader att öppnas för många europeiska företag.

- De globala finanssystemen måste ses över ytterligare. Lättillgängliga lån, kortsiktighet och överdrivna risker på finansmarknaderna runtom i världen underblåste spekulation och gav upphov till en tillväxtbubbla och stora obalanser. EU deltar aktivt i arbetet med att finna globala lösningar för att åstadkomma ett effektivt och hållbart finanssystem.
- Det krävs drastiska åtgärder för att hantera utmaningarna när det gäller klimat och resurser. Det kraftiga beroendet av fossila bränslen, t.ex. olja, och en ineffektiv råvaruanvändning leder till att våra konsumenter och företag utsätts för skadliga och kostsamma prischocker. Dessutom hotar det vår ekonomiska säkerhet och bidrar till klimatförändringen. Ökningen av världens befolkning från sex till nio miljarder kommer att göra den globala konkurrensen om naturresurser intensivare och utsätta miljön för påfrestningar. EU måste fortsätta att nå ut till andra delar av världen i strävan efter en global lösning på klimatförändringsproblemen samtidigt som vi genomför den klimat- och energistrategi som vi enats om över hela EU.

EU måste agera mot tillbakagången

Vi kan dra flera lärdomar av krisen:

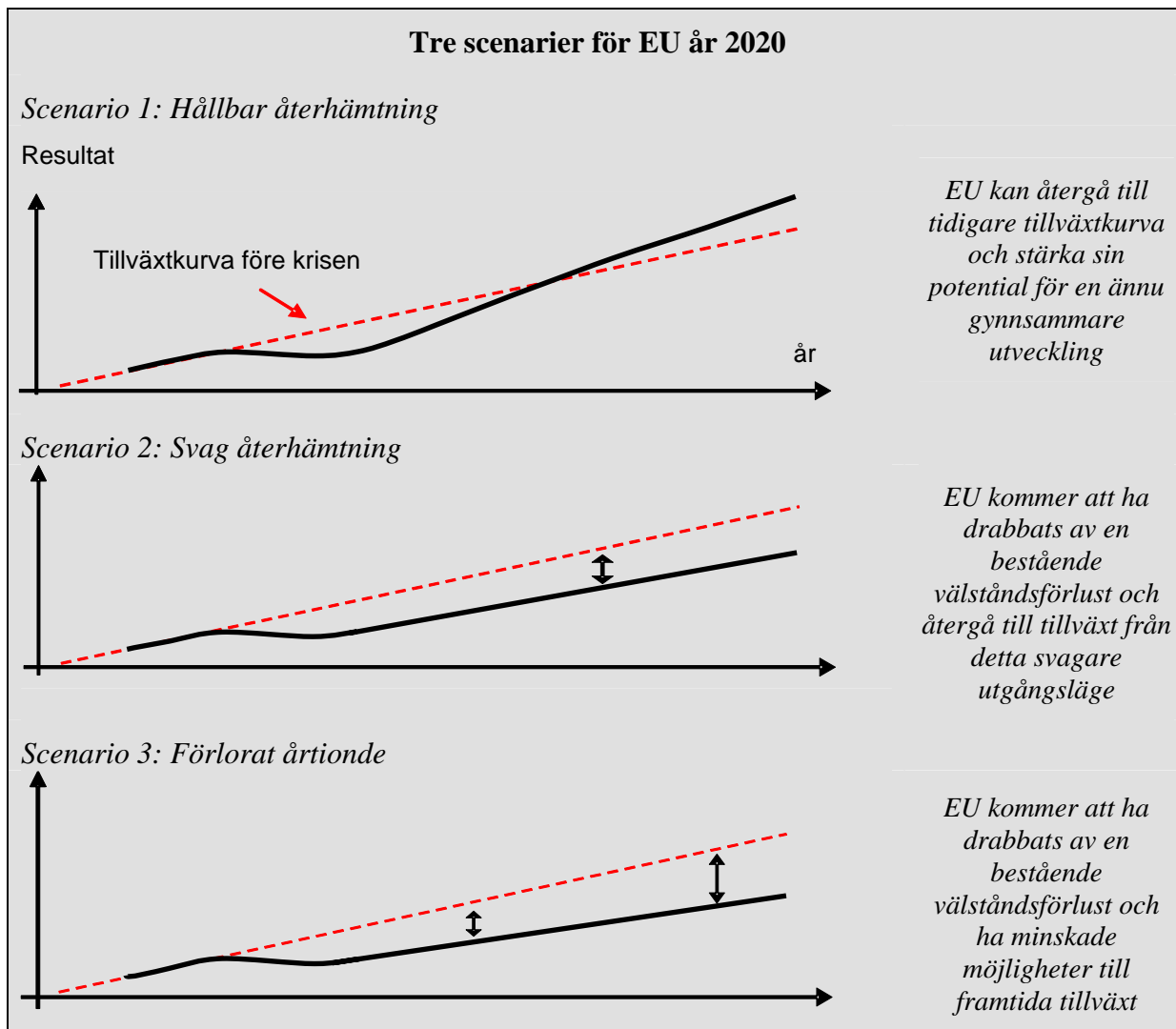
- Det ömsesidiga beroendet mellan EU:s 27 ekonomier är mycket stort. Krisen har framhävt de nära sambanden och spridningseffekterna mellan våra nationella ekonomier, särskilt i euroområdet. Reformen, eller avsaknaden på sådana, i ett land påverkar alla andra länders resultat, vilket har framgått av den senaste tidens händelser. Dessutom har krisen och kraftiga begränsningar i fråga om offentliga utgifter gjort det svårare för vissa medlemsstater att tillhandahålla tillräcklig finansiering för den grundläggande infrastruktur som de behöver på områden som t.ex. transport och energi, inte bara för att utveckla sin egen ekonomi utan också för att kunna delta fullt ut på den inre marknaden.
- Samordningen i EU fungerar: Insatserna mot krisen visade att vi är betydligt effektivare om vi agerar tillsammans. Vi bevisade detta genom att vidta gemensamma åtgärder för att stabilisera banksystemet och genom att anta den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa. I en global värld kan inget enskilt land effektivt hantera utmaningarna genom att agera på egen hand.
- EU skapar mervärde på världsarenan. EU kan endast påverka globala politiska beslut genom att agera gemensamt. En stärkt extern representation måste gå hand i hand med stärkt inre samordning.

Krisen har inte bara varit en engångshändelse som låter oss fortsätta i samma spår som tidigare. EU står inför större utmaningar nu än före recessionen, samtidigt som vårt handlingsutrymme är begränsat. Dessutom står resten av världen inte still. G20:s utökade roll har tydliggjort tillväxtekonomiernas ökande ekonomiska och politiska styrka.

EU står inför tydliga men utmanande val. Antingen tar vi gemensamt itu med den omedelbara utmaningen – återhämtningen – och de långsiktiga utmaningarna – globalisering, ansträngda resurser, den åldrande befolkningen – för att hämta in den senaste tidens förluster, återvinna

konkurrenskraften, öka produktiviteten och föra in EU på en uppåtgående välståndskurva ("hållbar återhämtning").

Eller så fortsätter vi i en långsam och till stor del okoordinerad reformtakt och riskerar en bestående välståndsförlust, en svag tillväxt ("svag återhämtning") som skulle kunna leda till hög arbetslöshet och social oro, och en relativ tillbakagång på världsarenan ("förlorat årtionde").



Europa kan lyckas

EU har många starka sidor. Vi kan förlita oss på EU-invånarnas talang och kreativitet, en stark industriell bas, en dynamisk tjänstesektor, en välmående och högkvalitativ jordbrukssektor, en stark sjöfartstradition, vår inre marknad och gemensamma valuta, vår ställning som världens största handelsblock och ledande destination för utländska direktinvesteringar. Men vi kan också förlita oss på våra starka värderingar, demokratiska institutioner, vårt beaktande av ekonomisk, social och territoriell sammanhållning och solidaritet, vår respekt för miljön, vår kulturella mångfald och vår jämställdhet, för att bara nämna några. Flera av våra medlemsstater hör till de mest innovativa och utvecklade ekonomierna i världen. Men EU har störst chans att lyckas om vi agerar tillsammans – som en union.

När EU och dess medlemsstater stått inför stora utmaningar tidigare har de tagit itu med dessa. På 1990-talet lanserade EU den största inre marknaden i världen understödd av en gemensam valuta. För bara några år sedan upphörde Europas delning när nya medlemsstater gick med i EU och andra stater tog de första stegen på vägen mot medlemskap eller en närmare relation med unionen. Under de två senaste åren bidrog de gemensamma åtgärder som när krisen var som värst vidtogs genom den europeiska återhämtningsplanen till att förhindra en ekonomisk hårdsmälta, samtidigt som våra välfärdssystem hjälpte till att skydda människor från ännu värre prövningar.

EU kan agera i kriser och anpassa sina ekonomier och samhällen. Idag befinner sig EU åter i en omvandlingens tid och måste ta itu med krisens effekter, Europas strukturella svagheter och allt större globala utmaningar.

Att vi tar oss ur krisen måste därför innebära att vi träder in i en ny ekonomi. Vi måste agera nu om vår egen och framtida generationer ska kunna fortsätta att åtnjuta en hög livskvalitet på grundval av Europas unika sociala modeller. För detta krävs en strategi för att omvandla EU till en smart och hållbar ekonomi för alla med hög sysselsättning, produktivitet och social sammanhållning. Det är detta som är Europa 2020-strategin. Det är en agenda för alla medlemsstater. Den tar hänsyn till olika behov, utgångslägen och nationella särdrag för att främja tillväxt för alla.

2. SMART OCH HÅLLBAR TILLVÄXT FÖR ALLA

Var vill vi stå år 2020?

Följande tre prioriteringar bör utgöra kärnan i Europa 2020¹:

- Smart tillväxt – utveckla en ekonomi baserad på kunskap och innovation.
- Hållbar tillväxt – främja en resurseffektivare, grönare och konkurrenskraftigare ekonomi.
- Tillväxt för alla – stimulera en ekonomi med hög sysselsättning och ekonomisk, social och territoriell sammanhållning.

Dessa tre prioriteringar är ömsesidigt förstärkande och ger en vision för hur Europas sociala marknadsekonomi skulle kunna utvecklas under 2000-talet.

Det råder stor samstämmighet om att EU bör enas om ett begränsat antal överordnade mål för år 2020, som ska vägleda våra insatser och styra framstegen. Dessa mål bör återspegla temat smart och hållbar tillväxt för alla. De måste vara mätbara, kunna återspegla medlemsstaternas olika situationer och grunda sig på uppgifter som är tillräckligt tillförlitliga för att kunna jämföras. Utifrån detta har följande mål valts ut – och vi måste uppnå dem för att vara framgångsrika år 2020:

- Sysselsättningsgraden för befolkningen i åldrarna 20–64 bör öka från nuvarande 69 % till minst 75 %, bl.a. genom större deltagande av kvinnor och äldre och genom bättre integration av invandrare i arbetskraften.
- EU:s nuvarande mål är att investera 3 % av BNP i FoU. Detta mål har riktat uppmärksamheten mot behovet av både offentliga och privata FoU-investeringar, men är

¹ Dessa teman fick ett brett stöd i det offentliga samråd som kommissionen genomfört. Närmare upplysningar om de synpunkter som framkom under samrådet finns på http://ec.europa.eu/eu2020/index_en.htm.

snarare är inriktat på vad som tillförs än på det faktiska resultatet. Det finns ett klart behov av att förbättra villkoren för privat FoU i EU och många av de åtgärder som föreslås i denna strategi kommer att åstadkomma detta. Det är också tydligt att vi, om vi ser på FoU och innovation sammantaget, skulle få en bredare utgiftsram som är mer relevant för företagens verksamhet och för produktivitetens drivkrafter. Kommissionen föreslår att 3 %-målet bibehålls men håller samtidigt på att utarbeta en indikator som kan avspegla FoU- och innovationsintensiteten.

- Minska växthusgasutsläppen med minst 20 % jämfört med 1990 års nivåer eller med 30 %, på vissa villkor², öka andelen förnybara energikällor i vår slutliga energiförbrukning till 20 % och höja energieffektiviteten med 20 %.
- Ett mål avseende utbildningsresultat som åtgärdar problemet med att ungdomar lämnar skolan i förtid genom att minska procentandelen personer med avbruten skolavgång till 10 % från nuvarande 15 %. Samtidigt ökas den andel av befolkningen i åldrarna 30–34 som har avslutad högre utbildning från 31 % till minst 40 % år 2020.
- Antalet EU-medborgare som lever under de nationella fattigdomsgränserna bör minskas med 25 %, vilket skulle innebära att över 20 miljoner personer lyfts ut ur fattigdom³.

Dessa mål hänger samman. Exempelvis bidrar högre utbildningsnivåer till ökad anställbarhet medan en högre sysselsättningsgrad bidrar till minskad fattigdom. En större forsknings- och utvecklingskapacitet och innovation inom ekonomins alla sektorer, kombinerat med ökad resurseffektivitet, kommer att leda till ökad konkurrenskraft och främja nya arbetstillfällen. Investeringar i renare, koldioxidsnål teknik kommer att hjälpa vår miljö, bidra till kampen mot klimatförändringen och ge nya affärs- och sysselsättningsmöjligheter. Vi bör gemensamt inrikta oss på att nå dessa mål. Det kommer att krävas starkt ledarskap, engagemang och en effektiv genomförandemekanism för att förändra attityderna och metoderna i EU så att de resultat som sammanfattas inom dessa mål kan uppnås.

Målen är representativa, men inte uttömmande. De avspeglar en övergripande vision av var kommissionen vill att EU ska stå när det gäller nyckelparametrar år 2020. De motsvarar inte en metod som kan tillämpas likadant över hela linjen. Medlemsstaterna är olika och EU är med sina 27 medlemsstater mer mångfacetterat än det var för tio år sedan. Trots de olika utvecklingsnivåerna och levnadsstandarderna anser kommissionen att de föreslagna målen är relevanta för alla medlemsstater, såväl gamla som nya. Investeringar i forskning och utveckling samt i innovation, utbildning och resurseffektiv teknik kommer att gynna såväl traditionella sektorer och landsbygdsområden som ekonomier baserade på hög kompetens och tjänster. Det kommer att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen. För att se till att varje medlemsstat anpassar Europa 2020-strategin efter sin egen situation föreslår kommissionen att dessa EU-mål omvandlas till nationella mål och strategier som avspeglar den aktuella situationen i varje medlemsstat och den ambitionsnivå som respektive medlemsstat kan nå som ett led i en bredare

² Europeiska rådet drog vid sitt möte den 10–11 december 2009 slutsatsen att EU, som en del av ett globalt och övergripande avtal för perioden efter 2012, upprepar sitt villkorade erbjudande om en minskning på 30 % fram till 2020 jämfört med 1990 års nivåer, förutsatt att andra utvecklade länder åtar sig att göra jämförbara utsläppsminskningar och att utvecklingsländerna bidrar i rimlig utsträckning alltefter ansvar och individuell förmåga.

³ Den nationella fattigdomsgränsen definieras som 60 % av den disponibla medianinkomsten i varje medlemsstat.

insats på EU-nivå för att uppnå dessa mål. Utöver medlemsstaternas insatser kommer kommissionen att föreslå ett stort antal ambitiöst upplagda åtgärder på EU-nivå för att lyfta EU till en ny, mer hållbar tillväxtkurva. Kombinationen av insatser på EU-nivå och nationell nivå bör vara ömsesidigt förstärkande.

Smart tillväxt – en ekonomi baserad på kunskap och innovation

Smart tillväxt innebär att kunskap och innovation stärks som drivkrafter för vår framtida tillväxt. För detta krävs det att vi förbättrar kvaliteten på vår utbildning, stärker våra forskningsresultat, främjar innovation och kunskapsöverföring i hela EU, fullt ut utnyttjar informations- och kommunikationsteknik och ser till att innovativa idéer kan omvandlas till nya produkter och tjänster som skapar tillväxt, högkvalitativa arbetstillfällen och bidrar till att ta itu med samhällseliga utmaningar på europeisk och global nivå. Men för att lyckas måste detta kombineras med entreprenörskap, finansiering och en inriktning på användarnas behov och marknadens möjligheter.

EU måste agera på följande områden:

- Innovation: FoU-utgifterna i EU ligger på en nivå under 2 %, jämfört med 2,6 % i USA och 3,4 % i Japan, främst beroende på lägre nivåer på de privata investeringarna. Det är inte bara de absoluta belopp som spenderas på FoU som räknas. EU måste inrikta sig på forskningsfinansieringens effekter och sammansättning och förbättra villkoren för FoU i den privata sektorn i EU. Hälften av skillnaden i förhållande till USA förklaras av vår lägre andel högteknologiska företag.
- Allmän och yrkesinriktad utbildning samt livslångt lärande: En fjärdedel av alla elever har lässvårigheter och en av sju ungdomar lämnar utbildning i förtid. Omkring 50 % uppnår genomsnittliga kvalifikationer men detta stämmer ofta inte med arbetsmarknadens behov. Mindre än var tredje person i åldrarna 25–34 har universitetsexamen, jämfört med 40 % i USA och över 50 % i Japan. Enligt Shanghai-indexet tillhör endast två europeiska universitet världens 20 bästa.
- Digitalt samhälle: Den globala efterfrågan på informations- och kommunikationsteknik utgör en marknad värd 2 000 miljarder euro, varav endast en fjärdedel består av EU-företag. EU sackar också efter när det gäller höghastighetsinternet, vilket påverkar vår innovationsförmåga, inbegripet i landsbygdsområden, liksom när det gäller kunskapspridning och distribution av varor och tjänster online.

Genom åtgärder inom ramen för denna prioritering ska vi öka EU:s innovationsförmåga, förbättra utbildningsresultaten och utbildningsinstitutionernas kvalitet och resultat, samt kunna utnyttja det digitala samhället ekonomiska och samhällseliga fördelar. Denna politik bör genomföras på regional och nationell nivå samt på EU-nivå.

Huvudinitiativ: ”Innovationsunionen”

Syftet är att inrikta FoU- och innovationspolitiken på de utmaningar som vårt samhälle står inför, t.ex. klimatförändringar, energi- och resurseffektivitet, hälsa och demografiska förändringar. Varje länk i innovationskedjan bör stärkas, från grundforskning till marknadsföring.

På EU-nivå kommer kommissionen att sträva efter följande:

- Slutföra det europeiska området för forskningsverksamhet, utveckla en strategisk forskningsagenda inriktad på utmaningar som t.ex. energitrygghet, transport, klimatförändringar och resurseffektivitet, hälsa och åldrande, miljövänliga produktionsmetoder och markförvaltning samt förbättra den gemensamma programplaneringen tillsammans med medlemsstaterna och regionerna.
- Förbättra företagens ramvillkor för innovation (dvs. inrätta det särskilda EU-patentet och en specialiserad patentdomstol, modernisera ramverket för upphovsrätt och varumärken, förbättra små och medelstora företags tillgång till skydd av immateriella rättigheter och påskynda införandet av driftskompatibla standarder, samt förbättra tillgången till kapital och fullt ut utnyttja åtgärder på efterfrågesidan, t.ex. genom offentlig upphandling och smart lagstiftning).
- Inrätta ”europeiska innovationspartnerskap” mellan EU och den nationella nivån i syfte att påskynda utvecklingen och utbyggandet av den teknik som behövs för att ta itu med de utmaningar som identifierats. Det första partnerskapet kommer att omfatta ”uppbyggandet av en bioekonomi senast 2020”, ”central kompetensskapande teknik för att forma framtiden för EU:s industri” och ”teknik för att äldre ska kunna klara sig själva och vara aktiva i samhället”.
- Stärka och ytterligare utveckla EU-instrumentens roll när det gäller att stödja innovation (t.ex. strukturfonder, landsbygdsutvecklingsfonder, FoU-ramprogrammet, ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation, SET-planen), däribland genom närmare samarbete med EIB, och förenkla administrativa förfaranden för att underlätta tillgången till finansiering, särskilt för små och medelstora företag, samt införa innovativa incitamentmekanismer för koldioxidmarknaden, för de som agerar snabbt.
- Främja kunskapspartnerskap och stärka kopplingarna mellan utbildning, företag, forskning och innovation, inbegripet genom EIT, och främja entreprenörskap genom att stödja nya innovativa företag.

På nationell nivå måste medlemsstaterna göra följande:

- Reformera nationella (och regionala) FoU- och innovationssystem för att främja spetskompetens och intelligent specialisering, stärka samarbetet mellan universitet, forskning och företag, genomföra gemensam programplanering och öka det gränsöverskridande samarbetet på områden där EU tillför mervärde samt anpassa de nationella finansieringsförfarandena i enlighet med detta, för att se till att teknik sprids inom EU.
- Se till att det finns tillräckligt många personer med examen inom vetenskap, matematik och teknik och inrikta skolornas kursplaner på kreativitet, innovation och entreprenörskap.
- Prioritera utgifter för kunskap, däribland genom att använda skattelättnader och andra finansiella instrument för att främja större privata FoU-investeringar.

Huvudinitiativ: ”Unga på väg”

Syftet är att förbättra resultaten och öka den internationella attraktionskraften hos EU:s institutioner för högre utbildning samt höja den övergripande kvaliteten på alla utbildningsnivåer i EU, och därvid kombinera spetskompetens med rättvisa, genom att främja de studerandes rörlighet, och förbättra ungas anställningsmöjligheter.

På EU-nivå kommer kommissionen att sträva efter följande:

- Integrera och förbättra EU:s rörlighets-, universitets- och forskningsprogram (t.ex. Erasmus, Erasmus Mundus, Tempus och Marie Curie) och koppla samman dem med nationella program och resurser.

- Intensifiera moderniseringen av den högre utbildningen (kursplaner, styrning och finansiering), inbegripet genom att jämföra universitetens kvalitet och utbildningsresultat globalt.
- Utforska sätt att främja entreprenörskap genom mobilitetsprogram för unga yrkesmänniskor.
- Främja erkännandet av icke-formellt och informellt lärande.
- Lansera en ram för ungdomssysselsättning med strategier för att minska ungdomsarbetslösheten: tillsammans med medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter bör den främja ungdomars inträde på arbetsmarknaden genom lärlings- eller praktikplatser eller annan arbetslivserfarenhet, däribland ett initiativ ("*Your first EURES job*") inriktat på att öka ungdomars möjlighet att få ett arbete genom att stimulera rörligheten inom EU.

På nationell nivå måste medlemsstaterna göra följande:

- Säkerställa effektiva investeringar i utbildningssystem på alla nivåer (från förskola till högre utbildning).
- Förbättra utbildningsresultaten genom att ta itu med varje segment (förskola, grundskola, gymnasieskola, yrkesskolor och högre utbildning) inom ramen för ett integrerat arbetssätt som omfattar nyckelkompetens och syftar till att minska skolavhopp.
- Öka utbildningssystemens öppenhet och relevans genom att bygga upp nationella referensramar för kvalifikationer och bättre anpassa läranderesultaten efter arbetsmarknadens behov.
- Förbättra ungas inträde på arbetsmarknaden genom integrerade åtgärder som bl.a. omfattar vägledning, rådgivning och praktikplatser.

Huvudinitiativ: "En digital agenda för Europa"

Syftet är att skapa hållbara ekonomiska och sociala fördelar utifrån en digital inre marknad baserad på snabbt och ultrasnabbt Internet och kompatibla applikationer, med tillgång till bredband för alla senast 2013 och till mycket snabbare Internet (30 Mbps eller mer) senast 2020, och där 50 % eller fler av hushållen i EU har Internetuppkopplingar med över 100 Mbps.

På EU-nivå kommer kommissionen att sträva efter följande:

- Tillhandahålla en stabil rättslig ram som stimulerar investeringar i en öppen och konkurrenskraftig infrastruktur för höghastighetsinternet och därmed förknippade tjänster.
- Utveckla en effektiv spektrumpolitik.
- Underlätta användningen av EU:s strukturfonder för att fullfölja denna agenda.
- Inrätta en verklig inre marknad för onlineinnehåll och onlinetjänster (dvs. säkra EU-marknader över gränserna för webbtjänster och digitalt innehåll med hög tilltro och högt förtroende, ett balanserat regelverk med tydliga rättighetsystem, främjande av licenser för flera länder, tillräckligt skydd och lämplig ersättning för rättighetsinnehavare och aktivt stöd till digitaliseringen av Europas rika kulturarv, och forma den globala styrningen av Internet.
- Reformera finansieringen av forskning och innovation och förbättra stödet på IKT-området för att öka EU:s tekniska styrka på centrala strategiska områden och skapa förutsättningar för små och medelstora företag med hög tillväxt att bli ledande på tillväxtmarknader och stimulera IKT-innovation inom alla företagssektorer.
- Främja tillgång till och användning av Internet för alla EU-medborgare, särskilt genom stöd till digital kompetens och tillgänglighet.

På nationell nivå måste medlemsstaterna göra följande:

- Utarbeta operativa strategier för höghastighetsinternet och inrikta offentlig finansiering, inbegripet strukturfonder, på områden som inte helt omfattas av privata investeringar.
- Inrätta en rättslig ram för samordning av offentliga arbeten för att minska kostnaden för nätverksutbyggnad.

- Främja utbyggnad och användning av moderna och tillgängliga onlinetjänster (t.ex. e-förvaltning, webbaserade hälso- och sjukvårdstjänster, intelligenta hem, digital kompetens och säkerhet).

Hållbar tillväxt – främja en resurseffektivare, grönare och konkurrenskraftigare ekonomi

Hållbar tillväxt innebär att bygga upp en resurseffektiv, hållbar och konkurrenskraftig ekonomi, att utnyttja EU:s ledarskap i kapplöpningen för att utveckla nya processer och ny teknik, inbegripet miljövänlig teknik, att påskynda utbyggnaden av intelligenta nät med hjälp av IKT, att utnyttja nätverk som sträcker sig över hela EU och att öka våra företags konkurrensfördel, särskilt när det gäller tillverkning och våra små och medelstora företag, och att hjälpa konsumenterna att sätta värde på resurseffektivitet. En sådan strategi kommer att hjälpa EU att lyckas i en värld med låga koldioxidutsläpp och ansträngda resurser och samtidigt förebygga miljöförstörelse, minskning av den biologiska mångfalden och ohållbar resursanvändning. Den kommer också att understödja den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen.

EU måste agera på följande områden:

- **Konkurrenskraft:** EU har uppnått välstånd genom handel, och har exporterat till hela världen och importerat både insatsvaror och färdiga varor. Vi utsätts för ett intensivt tryck på exportmarknaderna och för allt fler insatsvaror och måste därför öka vår konkurrenskraft gentemot våra viktigaste handelspartner genom högre produktivitet. Vi måste ta itu med frågan om den relativa konkurrenskraften i euroområdet och i hela EU. EU var i hög grad först med gröna lösningar, men vårt försprång håller på att hämtas in av viktiga konkurrenter som Kina och Nordamerika. EU bör fortsätta att vara ledande på marknaden för miljövänlig teknik för att garantera resurseffektivitet i hela ekonomin, samtidigt som vi undanröjer flaskhalsar i viktiga nätinfrastukturer och därigenom ökar vår industris konkurrenskraft.
- **Kampen mot klimatförändringen:** För att uppnå våra klimatmål måste vi drastiskt minska våra utsläpp betydligt snabbare under nästa årtionde än under det senaste årtiondet och fullt ut utnyttja potentialen hos ny teknik som t.ex. uppsamling och bindning av koldioxid. Genom att öka resurseffektiviteten skulle vi avsevärt kunna begränsa utsläppen, spara pengar och öka den ekonomiska tillväxten. Detta berör alla ekonomiska sektorer, inte bara de utsläppsintensiva. Vi måste också öka våra ekonomiers motståndskraft mot klimatrisker och vår förmåga att förebygga och agera vid katastrofer.
- **Ren och effektiv energi:** Om vi når våra energimål kan kostnaderna för olje- och gasimport minska med 60 miljarder euro till år 2020. Det handlar inte bara om pengar, utan det är också väsentligt för vår energitrygghet. Ytterligare framsteg med integrationen av den europeiska energimarknaden kan leda till en BNP-ökning på 0,6–0,8 %. Om vi uppfyller EU:s mål med 20 % förnybara energikällor kan detta i sig resultera i mer än 600 000 nya arbetstillfällen i EU. Om man därtill lägger 20 %-målet avseende energieffektivitet, rör det sig om väl över en miljon nya arbetstillfällen.

Åtgärder inom ramen för denna prioritering kräver att vi uppfyller våra åtaganden avseende utsläppsminskning på ett sätt som maximerar fördelarna och minimerar kostnaderna, inbegripet genom spridning av innovativa tekniska lösningar. Vi bör dessutom försöka koppla isär tillväxt och energianvändning och bli en mer resurseffektiv ekonomi, vilket inte bara kommer att ge EU en konkurrensfördel, utan också minska vårt beroende av utländska råmaterial och varor.

Huvudinitiativ: ”Ett resurseffektivt Europa”

Syftet är att stödja övergången till en resurseffektiv och koldioxidnsål ekonomi som använder alla resurser effektivt. Syftet är att koppla isär vår ekonomiska tillväxt och resurs- och energianvändningen, minska koldioxidutsläppen, öka vår konkurrenskraft och främja större energitrygghet.

På EU-nivå kommer kommissionen att sträva efter följande:

- Använda EU:s finansieringsinstrument (t.ex. landsbygdsutveckling, strukturfonder, FoU-ramprogrammet, de transeuropeiska näten, EIB) som en del av en konsekvent finansieringsstrategi där man sammanför EU-finansiering och privat och offentlig finansiering på nationell nivå.
- Stärka ramen för användningen av marknadsbaserade instrument (t.ex. handel med utsläppsrätter, översyn av energibesättning, ramen för statligt stöd, främjande av mer omfattande användning av miljöanpassad offentlig upphandling).
- Lägga fram förslag om att modernisera och minska koldioxidutsläppen inom transportsektorn och därigenom bidra till ökad konkurrenskraft. Detta kan ske genom en kombination av åtgärder, t.ex. infrastrukturåtgärder såsom tidig utbyggnad av nätinfrastuktur för elektrisk mobilitet, intelligent trafikhantering, bättre logistik, fortsatt minskning av koldioxidutsläppen från vägfordon och inom luftfart och sjöfart, inbegripet lanseringen av ett viktigt EU-initiativ för ”gröna” bilar som ska bidra till att främja ny teknik, bland annat el- och hybridbilar, genom en kombination av forskning, fastställande av gemensamma standarder och utveckling av nödvändig stödinfrastruktur.
- Påskynda genomförandet av strategiska projekt med stort EU-mervärde för att ta itu med allvarliga flaskhalsproblem, särskilt gränsöverskridande avsnitt och intermodala knypunkter (städer, hamnar, logistikplattformar).
- Slutföra den inre energimarknaden och genomföra planen för strategisk energiteknik (SET). En annan prioritering skulle också vara att främja förnybara energikällor på den inre marknaden.
- Lägga fram ett initiativ för att uppgradera EU:s nät, inbegripet de transeuropeiska energinäten, i strävan efter ett europeiskt supernät, ”smarta nät” och sammankopplingar, särskilt av förnybara energikällor till nätet (med stöd av strukturfonderna och EIB). Detta inbegriper att främja infrastrukturprojekt av stor strategisk vikt för EU i de baltiska staterna, på Balkan, i Medelhavsområdet och i den eurasiatiska regionen.
- Anta och genomföra en reviderad handlingsplan för energieffektivitet och främja ett omfattande program för resurseffektivitet (med stöd till såväl små och medelstora företag som hushåll) genom att använda strukturfonder och andra fonder för att uppnå ny finansiering genom befintliga mycket framgångsrika modeller för innovativa investeringsordningar. Detta bör främja förändringar i konsumtions- och produktionsmönstren.
- Skapa en vision för de strukturella och tekniska förändringar som krävs för att uppnå en koldioxidnsål, resurseffektiv och klimattålig ekonomi senast 2050, och som gör att EU kan uppnå sina mål för utsläppsminskning och biologisk mångfald. Detta inbegriper att förebygga och agera vid katastrofer, utnyttja sammanhållnings-, jordbruks-, landsbygdsutvecklings- och sjöfartspolitikens bidrag till att motverka klimatförändringen, särskilt genom anpassningsåtgärder på grundval av effektivare resursanvändning, vilket också kommer att bidra till att förbättra den globala livsmedelstryggheten.

På nationell nivå måste medlemsstaterna göra följande:

- Fasa ut subventioner som är skadliga för miljön och begränsa undantagen för personer med sociala behov.
- Använda marknadsbaserade instrument såsom skattemässiga incitament och upphandling för att anpassa produktions- och konsumtionsmetoderna.
- Utveckla smart, uppgraderad och helt sammankopplad transport- och energiinfrastruktur och använda IKT fullt ut.
- Säkerställa ett samordnat genomförande av infrastrukturprojekt inom EU:s stomnät, vilket på ett avgörande sätt bidrar till effektiviteten i EU:s övergripande transportsystem.

- Inrikta sig på den urbana dimensionen av transporter där en stor del av trafikstörningarna och utsläppen uppstår.
- Använda reglering, inrätta resultatnormer och marknadsbaserade instrument som t.ex. skatter, subventioner och upphandling för att minska energi- och resursanvändningen och använda strukturfonder för att investera i energieffektivitet i offentliga byggnader och effektivare återvinning.
- Uppmuntra energibesparingsinstrument som kan öka effektiviteten inom energiintensiva sektorer, t.ex. instrument baserade på IKT-användning.

Huvudinitiativ: ”Industripolitik för en globaliserad tid”

Industrin och särskilt de små och medelstora företagen har drabbats hårt av den ekonomiska krisen och alla sektorer står inför de utmaningar som globaliseringen och anpassningen av produktionsprocesser och produkter till en koldioxidsnål ekonomi innebär. Effekten av dessa utmaningar kommer att variera mellan sektorerna. Vissa sektorer kan komma att behöva förnya sig, medan utmaningarna för andra kommer att innebära nya affärsmöjligheter. Kommissionen kommer att samarbeta nära med aktörer inom olika sektorer (näringsliv, fackföreningar, universitet, icke-statliga organisationer, konsumentorganisationer) och utarbeta en ram för en modern industripolitik i syfte att stödja entreprenörskap, vägleda och hjälpa industrin att hantera dessa utmaningar, främja konkurrenskraften inom Europas råvaru-, tillverknings- och tjänsteindustri och hjälpa dem att dra nytta av globaliseringen och den gröna ekonomin. Ramen kommer att omfatta alla delar av den allt mer internationella värdekedjan från råvarutillgång till kundservice.

På EU-nivå kommer kommissionen att sträva efter följande:

- Inrätta en industripolitik som skapar de bästa förutsättningarna för att bibehålla och utveckla en stark, konkurrenskraftig och diversifierad industribas i Europa och som stöder tillverkningssektorns övergång till större energi- och resurseffektivitet.
- Ta fram ett horisontellt synsätt på industripolitik där olika politiska instrument kombineras (t.ex. ”smart” lagstiftning, modernare offentlig upphandling, konkurrensregler och fastställande av standarder).
- Förbättra företagsklimatet, särskilt för små och medelstora företag, däribland genom att minska transaktionskostnaderna för att göra affärer i Europa, främja kluster och öka tillgången till finansiering till ett överkomligt pris.
- Främja omstruktureringen av problemdrabbade sektorer i riktning mot framtidsorienterad verksamhet, inbegripet genom snabb omställning av kompetens till framväxande sektorer och marknader med hög tillväxt och genom stöd från EU:s ordningar för statligt stöd och/eller fonden för justering av globaliseringseffekter.
- Främja teknik och produktionsmetoder som minskar användningen av naturresurser, och öka investeringarna i EU:s befintliga naturtillgångar.
- Främja små och medelstora företags internationalisering.
- Se till att transport- och logistiknät gör det möjligt för industrin i hela EU att få faktiskt tillträde till såväl den inre marknaden som den internationella marknaden.
- Utveckla en effektiv rymdpolitik som ger de verktyg som behövs för att hantera några av de centrala globala utmaningarna och särskilt att åstadkomma resultat avseende Galileo och GMES.
- Öka den europeiska turismens konkurrenskraft.

- Se över lagstiftningen till stöd för tjänste- och tillverkningssektorernas övergång till högre resurseffektivitet, inbegripet effektivare återvinning. Förbättra det sätt på vilket EU:s fastställande av standarder fungerar i syfte att utnyttja europeiska och internationella standarder för den europeiska industrins långsiktiga konkurrenskraft. Detta kommer att omfatta främjande av marknadsföring och användning av central kompetensskapande teknik.
- Förnya EU:s strategi för att främja företagens sociala ansvar som en central faktor när det gäller att säkerställa de anställdas och konsumenternas förtroende på lång sikt.

På nationell nivå måste medlemsstaterna göra följande:

- Förbättra företagsklimatet, särskilt för innovativa små och medelstora företag, inbegripet genom den offentliga sektorns upphandling för att stödja innovationsincitament.
- Förbättra villkoren för skydd av immateriell äganderätt.
- Minska företagens administrativa börda och förbättra företagslagstiftningens kvalitet.
- Ha ett nära samarbete med aktörer inom olika sektorer (företag, fackföreningar, universitet, icke-statliga organisationer, konsumentorganisationer) för att identifiera flaskhalsproblem och utarbeta en gemensam analys av hur vi ska kunna bibehålla en stark industri- och kunskapsbas och göra EU ledande i den globala hållbara utvecklingen.

Tillväxt för alla – en ekonomi med hög sysselsättning och ekonomisk, social och territoriell sammanhållning

Tillväxt för alla innebär att ge människor ökad egenmakt genom hög sysselsättning, investeringar i kompetens, fattigdomsbekämpning samt modernisering av arbetsmarknaderna och systemen för utbildning och socialt skydd i syfte att hjälpa människor att förutse och hantera förändringar, och bygga ett sammanhållet samhälle. Det är också väsentligt att sprida den ekonomiska tillväxtens fördelar till EU:s alla delar, däribland dess yttersta randområden, och på så sätt stärka den territoriella sammanhållningen. Det handlar om att garantera tillträde och möjligheter för alla under hela livet. EU måste fullt ut utnyttja kapaciteten hos sin arbetskraft för att hantera utmaningarna med befolkningens åldrande och den ökande globala konkurrensen. Det kommer att krävas strategier för att främja jämställdhet i syfte att öka arbetskraftens deltagande och därigenom stärka tillväxten och den sociala sammanhållningen.

EU måste agera på följande områden:

- **Sysselsättning:** På grund av den demografiska förändringen kommer vår arbetskraft att minska. I dag förvärvsarbetar bara två tredjedelar av vår arbetsföra befolkning, jämfört med över 70 % i USA och Japan. Sysselsättningsgraden för kvinnor och äldre är särskilt låg. Ungdomar har drabbats hårt av krisen med en arbetslöshet över 21 %. Det finns stor risk för att människor som är borta från eller har en svag anknytning till arbetslivet förlorar fästet på arbetsmarknaden.
- **Kompetens:** Omkring 80 miljoner människor är lågkvalificerade eller har baskompetens, medan främst personer med mer utbildning tar del av livslångt lärande. År 2020 kommer 16 miljoner fler arbetstillfällen att fordra en hög kompetensnivå. Antalet arbetstillfällen för lågkvalificerade kommer samtidigt att ha sjunkit med 12 miljoner. För längre arbetsliv kommer det också att krävas möjligheter att tillägna sig och utveckla ny kompetens under hela livet.

- Fattigdomsbekämpning: 80 miljoner människor levde på gränsen till fattigdom före krisen, varav 19 miljoner barn. 8 % av de förvärvsarbetande tjänar så litet att de lever under fattigdomsgränsen. Arbetslösa är särskilt utsatta.

För att genomföra åtgärder inom ramen för denna prioritering måste vi modernisera och stärka vår sysselsättnings- och utbildningspolitik samt våra sociala trygghetssystem genom att öka arbetskraftens deltagande och minska den strukturella arbetslösheten, samt stärka företagens sociala ansvar. Tillgången till barnomsorg och vård av anhöriga kommer att vara viktig i detta hänseende. Nyckeln kommer att vara att tillämpa principerna om flexicurity och göra det möjligt för människor kan tillägna sig ny kompetens för att anpassa sig till nya förutsättningar och möjliga karriärbyten. En stor insats kommer att behövas för att bekämpa fattigdom och social utestängning samt minska ojämlikheten i hälsa för att alla ska kunna dra nytta av tillväxten. Lika viktig för att möjliggöra social sammanhållning och högre produktivitet är vår förmåga att hantera utmaningen med att främja en frisk och aktiv åldrande befolkning.

Huvudinitiativ: ”En agenda för ny kompetens och nya arbetstillfällen”

Målet är att skapa förutsättningar för moderniserade arbetsmarknader i syfte att öka sysselsättningen och säkra våra sociala modellers hållbarhet. Detta innebär att människors egenmakt ska ökas genom att de tillägnar sig ny kompetens så att vår nuvarande och framtida arbetskraft kan anpassa sig till nya förutsättningar och möjliga karriärbyten, och så att arbetslösheten kan minskas och arbetsproduktiviteten ökas.

På EU-nivå kommer kommissionen att sträva efter följande:

- Definiera och genomföra den andra etappen i flexicurityagendan tillsammans med arbetsmarknadens parter i EU, hitta sätt att bättre hantera ekonomiska omvälvningar, bekämpa arbetslöshet och höja verksamhetsgraden.
- Anpassa lagstiftningen i enlighet med principerna för ”smart” lagstiftning, till nya arbetsmönster (t.ex. när det gäller arbetstider, utstationering av arbetstagare) och nya hälso- och säkerhetsrisker på arbetet.
- Underlätta och främja arbetskraftens rörlighet inom EU och bättre anpassa tillgången på arbetskraft till efterfrågan med lämpligt ekonomiskt stöd från strukturfonderna, bl.a. Europeiska socialfonden, och främja en framåtsyftande och övergripande politik för arbetskraftsmigration som på ett flexibelt sätt kan svara på arbetsmarknadernas prioriteringar och behov.
- Stärka kapaciteten hos arbetsmarknadens parter och fullt ut utnyttja den sociala dialogens förmåga att lösa problem på alla nivåer (EU, medlemsstater/regioner, sektorer, företag) och främja ett stärkt samarbete mellan arbetsmarknadens institutioner inbegripet medlemsstaternas offentliga arbetsförmedlingar.
- Kraftigt stärka den strategiska ramen för samarbete inom utbildning som omfattar alla berörda parter. Detta skulle särskilt kunna leda till ett genomförande av principerna om livslångt lärande (i samarbete med medlemsstater, arbetsmarknadens parter och experter), däribland genom flexibla inlärningsvägar mellan olika utbildningssektorer och utbildningsnivåer och genom att stärka attraktiviteten för yrkesinriktad utbildning. Ett samråd bör ske med arbetsmarknadens parter på europeisk nivå för att de ska kunna utarbeta ett eget initiativ på detta område.
- Se till att människor tillägnar sig den kompetens som krävs för fortbildning och inträde på arbetsmarknaden och att denna kompetens erkänns inom den allmänna, yrkesinriktade och högre utbildningen samt vuxenutbildningen, och utveckla ett gemensamt språkligt och operativt verktyg för allmän och yrkesinriktad utbildning och arbetsliv: en europeisk ram för kompetens, kvalifikationer och yrken (European Skills, Competences and Occupations framework, ESCO).

På nationell nivå måste medlemsstaterna göra följande:

- Genomföra de nationella färdplanerna för flexicurity i enlighet med Europeiska rådets överenskommelse, minska segmenteringen av arbetsmarknaden samt underlätta övergångar och möjligheten att förena arbete och familjeansvar.

- Se över och regelbundet övervaka skatte- och förmånssystemens effektivitet för att göra det lönsamt att arbeta med särskild inriktning på de lågkvalificerade, och samtidigt undanröja åtgärder som hämmar egenföretagare.
- Främja nya former av balans mellan arbetsliv och privatliv och strategier för ett aktivt åldrande samt stärka jämställdheten.
- Främja och övervaka ett effektivt genomförande av den sociala dialogens resultat.
- Kraftigt stärka genomförandet av den europeiska ramen för kvalifikationer, genom inrättandet av nationella ramar för kvalifikationer.
- Se till att människor tillägnar sig den kompetens som krävs för att delta i fortbildning och på arbetsmarknaden och att denna kompetens erkänns inom den allmänna, yrkesinriktade och högre utbildningen samt vuxenutbildningen, inbegripet icke-formellt och informellt lärande.
- Utveckla partnerskap mellan den allmänna och yrkesinriktade utbildningen och arbetslivet, särskilt genom att låta arbetsmarknadens parter delta i planeringen av allmän och yrkesinriktad utbildning.

Huvudinitiativ: ”Europeisk plattform mot fattigdom”

Syftet är att säkerställa ekonomisk, social och territoriell sammanhållning på grundval av det aktuella Europaåret för bekämpning av fattigdom och social utestängning i syfte att öka medvetenheten om och erkänna de grundläggande rättigheterna för människor som drabbats av fattigdom och social utestängning, och göra så att de kan leva ett värdigt liv och aktivt delta i samhället.

På EU-nivå kommer kommissionen att sträva efter följande:

- Omvandla den öppna samordningsmetoden avseende social utestängning och socialt skydd till en plattform för samarbete, inbördes utvärdering och utbyte av bra metoder, och till ett instrument för att främja de offentliga och privata aktörernas engagemang för att minska den sociala utestängningen, och vidta konkreta åtgärder, däribland genom riktat stöd från strukturfonderna, särskilt Europeiska socialfonden.
- Utforma och genomföra program för att främja social innovation för de mest utsatta, särskilt genom att tillhandahålla nyskapande allmän och yrkesinriktad utbildning och sysselsättningsmöjligheter för eftersatta grupper, bekämpa diskriminering (t.ex. mot funktionshindrade), och utarbeta en ny agenda för integration av migranter så att de kan utnyttja sin potential till fullo.
- Bedöma det sociala skyddets och pensionssystemens lämplighet och hållbarhet, och fastställa metoder för att garantera större tillgång till hälso- och sjukvårdssystemen.

På nationell nivå måste medlemsstaterna göra följande:

- Främja ett gemensamt kollektivt och individuellt ansvar i kampen mot fattigdom och social utestängning.
- Fastställa och genomföra åtgärder för att hantera specifika villkor för särskilt utsatta grupper (t.ex. ensamstående föräldrar, äldre kvinnor, minoriteter, romer, funktionshindrade och hemlösa).
- Helt bygga ut de sociala trygghetssystemen och pensionssystemen för att garantera ett lämpligt inkomststöd och tillgång till hälso- och sjukvård.

3. SVAGA LÄNKAR OCH FLASKHALSPROBLEM

All EU-politik, alla instrument och rättsakter och finansieringsinstrument bör mobiliseras så att vi uppnår strategins mål. Kommissionen planerar att stärka viktiga politikområden och instrument, t.ex. inre marknaden, budgeten och EU:s externa ekonomiska agenda, för att koncentrera sig på att uppnå målen för Europa 2020. Konkreta förslag för att se till att de fullt ut bidrar till strategin är en integrerad del av Europa 2020.

3.1. En inre marknad för 2000-talet

Det behövs en starkare, mer djupgående och utvidgad inre marknad för tillväxt och nya arbetstillfällen. I dagsläget finns emellertid tecken på integrationströtthet och besvikelse över den inre marknaden. Genom krisen har det tillkommit frestelser i form av ekonomisk nationalism. Kommissionens vaksamhet och en känsla av delat ansvar mellan medlemsstaterna har förhindrat att utvecklingen gått mot splittring. Men det krävs ny dynamik – ett verkligt politiskt åtagande – för att få fart på den inre marknaden igen genom ett snabbt antagande av initiativen som nämns nedan. Ett sådant politiskt åtagande kommer att kräva en kombination av åtgärder för att rätta till bristerna på den inre marknaden.

Trots lagstiftningen om den inre marknaden möter företag och allmänhet i det dagliga livet fortfarande hinder för gränsöverskridande verksamhet. För dem står det klart att nätverken ännu inte är tillräckligt sammankopplade och att bestämmelserna för den inre marknaden inte efterlevs lika mycket överallt. Ofta måste de hantera 27 olika rättssystem för en och samma transaktion. Medan företagen i EU i sin vardag fortfarande möter problem som fragmentering och annorlunda bestämmelser kan deras konkurrenter från Kina, USA eller Japan dra nytta av sina stora hemmamarknader.

Riktlinjerna för den inre marknaden drogs upp före Internet, innan informations- och kommunikationstekniken blev en av de viktigaste drivkrafterna för tillväxt och innan tjänster blev en så dominerande del av den europeiska ekonomin. Framväxten av nya tjänster (t.ex. inom innehåll och media, hälsa, smarta energimätare) har en enorm potential, men Europa kommer bara att kunna utnyttja denna om man gör något åt den fragmentering som för närvarande hindrar flödet av Internetinnehåll och tillgången till detta för konsumenterna och företag.

För att den inre marknaden ska bidra till målen för Europa 2020 behövs väl fungerande och väl sammankopplade marknader där konkurrens och konsumenternas tillträde till marknaderna stimulerar tillväxt och innovation. En öppen inre marknad för tjänster måste inrättas med tjänstedirektivet som grund, samtidigt som de tjänster som levereras till konsumenterna måste hålla god kvalitet. Ett fullständigt genomförande av tjänstedirektivet kan öka handeln med kommersiella tjänster med 45 % och utländska direktinvesteringar med 25 %, och leda till en ökning av BNP på mellan 0,5 % och 1,5 %.

De små och medelstora företagens tillträde till inre marknaden måste förbättras. Entreprenörskap måste utvecklas genom konkreta politiska initiativ, t.ex. genom en förenkling av bolagsrätten (konkursförfaranden, stadga för privata företag, osv.), och genom initiativ som ger företagare möjlighet att starta på nytt efter en konkurs. Invånarna i EU måste ges förutsättningar att delta fullt ut i den inre marknaden. Det kräver att man ger dem bättre möjligheter att köpa varor och tjänster över gränserna, särskilt via Internet, och stärker deras förtroende för sådan handel.

Genomförandet av konkurrenspolitiken kommer att ge kommissionen möjlighet att se till att den inre marknaden förblir en öppen marknad som ger lika möjligheter för företag och bekämpar nationell protektionism. Men konkurrenspolitiken kommer att göra ännu mer för att Europa 2020-strategins mål ska uppnås. Tack vare konkurrenspolitiken kan marknaderna skapa de rätta förutsättningarna för innovation, t.ex. genom att se till att patent och immateriella rättigheter inte missbrukas. Att förhindra marknadsmissbruk och konkurrensbegränsande avtal mellan företag ger trygghet som främjar innovation. Även politiken för statligt stöd kan aktivt och på ett positivt sätt medverka till att målen i Europa 2020-strategin uppnås genom snabba och stödjande initiativ för

mer innovativ, effektivare och grönare teknik samtidigt som den underlättar tillgången till offentlig stöd för investeringar, riskkapital och finansiering för forskning och utveckling.

Kommissionen kommer att föreslå följande åtgärder för att åtgärda flaskhalsproblemen på den inre marknaden:

- Stärka strukturerna för att genomföra inre marknadsåtgärder vid rätt tidpunkt och på lämpligt sätt, t.ex. reglering av nät, tjänstedirektivet och lagstiftnings- och tillsynspaketet för finansmarknaden, tillämpa dem effektivt och snabbt lösa problem som uppstår.
- Gå vidare med agendan för smart lagstiftning, och bland annat överväga ökad användning av förordningar framför direktiv, göra utvärderingar i efterhand av befintlig lagstiftning, fortsätta marknadsövervakning, minska den administrativa bördan, avlägsna skattehinder, förbättra företagsklimatet särskilt för små och medelstora företag och stödja entreprenörskap.
- Anpassa EU-lagstiftningen och nationell lagstiftning till den digitala eran för att främja rörligheten för innehåll och förtroendet från både konsumenter och företag. Detta kräver en uppdatering av bestämmelserna om betalningsskyldighet, garanti, leverans och tvistlösning.
- Göra det lättare och billigare för företag och konsumenter att ingå avtal med partner i andra EU-stater, framför allt genom att erbjuda harmoniserade lösningar för konsumentavtal, en EU-modell för avtalsklausuler och komma närmare en fakultativ europeisk avtalsrätt.
- Göra det lättare och billigare för företag och konsumenter att säkerställa att avtal efterlevs och få domstolsavgöranden och domstolshandlingar erkända i andra EU-stater.

3.2. Investera i tillväxt: sammanhållningspolitik, mobilisering av EU-budgeten och privat finansiering

Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning kommer att utgöra kärnan i Europa 2020-strategin för att all energi och kapacitet ska mobiliseras och inriktas på att förverkliga de prioriterade målen. Sammanhållningspolitiken och strukturfonderna, som redan i sig är betydelsefulla, är också viktiga genomförandemekanismer för att uppnå prioriteringarna för en smart och hållbar tillväxt för alla i medlemsstaterna och regionerna.

Finanskrisen har haft stora konsekvenser för de europeiska företagens och regeringarnas kapacitet att finansiera investerings- och innovationsprojekt. För att målen för Europa 2020 ska kunna uppfyllas krävs det lagstiftning som gör finansmarknaderna både effektiva och säkra. Europa måste göra allt som står i dess makt för att öka sina ekonomiska resurser, pröva nya vägar genom att kombinera privat och offentlig finansiering och genom att skapa nya innovativa instrument för att finansiera de nödvändiga investeringarna, t.ex. offentlig-privata partnerskap. Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden kan bidra till att skapa en ”god cirkel” där innovation och entreprenörskap kan finansieras med vinst från de första investeringarna till börsnoteringen, i partnerskap med många offentliga initiativ och ordningar som redan finns i medlemsstaterna.

EU:s fleråriga budgetram måste också återspegla prioriteringarna om långsiktig tillväxt. När prioriteringarna har fastställts kommer kommissionen att införliva dem i sina förslag till nästa fleråriga budgetram, som ska läggas fram nästa år. Debatten bör inte bara gälla finansieringsnivån

utan också hur olika finansieringsinstrument som strukturfonder, fonderna för jordbruk och landsbygdsutveckling, ramprogrammet för forskning och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation ska utformas för att uppnå målen i Europa 2020, dvs. för att uppnå största möjliga verkan och garantera effektivitet och ett mervärde för EU. Det är viktigt att finna sätt för att öka EU-budgetens effekt som, även om den är liten, rätt använd kan få en betydande katalysatoreffekt.

Kommissionen kommer att föreslå följande åtgärder för att utveckla innovativa finansieringslösningar till stöd för målen i Europa 2020:

- Fullt ut utnyttja möjligheterna att göra den nuvarande EU-budgeten effektivare och mer ändamålsenlig genom tydligare prioritering och bättre anpassning av EU-utgifterna till målen i Europa 2020 för att råda bot på den nuvarande fragmenteringen av EU:s finansieringsinstrument (t.ex. FoU och innovation, viktiga investeringar i infrastruktur för gränsöverskridande energi- och transportnät och koldioxidsnål teknik). Möjligheten att se över budgetförordningen bör utnyttjas till fullo för att utveckla potentialen i innovativa finansieringsinstrument och samtidigt säkerställa sund ekonomisk förvaltning.
- Utforma nya finansieringsinstrument, framför allt i samarbete med EIB/EIF och den privata sektorn, för att åtgärda hittills icke tillgodosedda behov för företagen. Som en del av den kommande forsknings- och innovationsplanen kommer kommissionen att samordna ett initiativ med EIB/EIF för att skaffa ytterligare kapital för finansieringen av innovativa och växande företag.
- Skapa en effektiv europeisk riskkapitalmarknad, och därigenom avsevärt underlätta företagens direkta tillgång till kapitalmarknader, och undersöka olika incitament för privat finansiering som gör medel tillgängliga för nystartade företag och innovativa små och medelstora företag.

3.3. Utnyttja våra utrikespolitiska instrument

Global tillväxt kommer att ge nya tillfällen för exportörer i Europa och konkurrenskraftig tillgång till viktig import. Alla instrument inom den externa ekonomiska politiken måste utnyttjas till att främja europeisk tillväxt genom vårt deltagande på öppna och rättvisa marknader i hela världen. Detta gäller de externa aspekterna av våra inre politikområdena (t.ex. energi, transport, jordbruk, FoU) men framför allt handel och samordning av den makroekonomiska politiken på internationell nivå. Ett öppet Europa, som verkar inom en regelbaserad internationell ram, är den bästa vägen för att utnyttja fördelarna med globaliseringen för att stärka tillväxt och sysselsättning. Samtidigt måste EU hävda sig bättre på det internationella planet och spela en ledande roll när den framtida globala ekonomiska ordningen stakas ut inom G20, och värna om europeiska intressen genom att aktivt utnyttja de instrument som står till vårt förfogande.

En del av den tillväxt som Europa måste generera under det kommande årtiondet måste komma från tillväxtekonomierna där medelklassen växer fram och importerar varor och där EU har en komparativ fördel. EU, världens största handelsblock, gynnas av att vara öppet mot resten av världen och noga följa med vad andra utvecklade ekonomier eller tillväxtekonomier gör för att förekomma eller anpassa sig till den framtida utvecklingen.

Ett viktigt mål är att agera både inom ramen för WTO och bilateralt för att sörja för bättre marknadstillträde för företagen i EU, även för små och medelstora företag, och lika villkor i förhållande till konkurrenterna utanför EU. Dessutom bör vi fokusera och strama upp vår dialog om

regleringsfrågor, särskilt på nya områden som klimat och grön tillväxt, och om möjligt öka vår globala räckvidd genom att främja likvärdighet, ömsesidigt erkännande och konvergens i viktiga regleringsfrågor och sträva efter att våra regler och standarder antas.

Europa 2020-strategin är relevant inte bara för EU utan kan också innebära betydande potential för kandidatländer och grannskapsländer och vara ett stöd för deras reformansträngningar. Att utvidga det område där EU-bestämmelser tillämpas kommer att skapa nya möjligheter för både EU och dess grannländer.

Ett av de viktigaste målen för de närmaste åren kommer att vara att bygga upp strategiska förbindelser med tillväxtekonomier för att diskutera frågor av gemensamt intresse, främja reglering och annat samarbete och lösa bilaterala frågor. Strukturerna bakom dessa förbindelser måste vara flexibla och snarare av politisk än teknisk natur.

Kommissionen kommer under året att utarbeta en handelsstrategi för Europa 2020 som ska omfatta följande:

- Särskild tonvikt vid slutförande av pågående multilaterala och bilaterala handelsförhandlingar, särskilt de med störst ekonomisk potential, och vid bättre efterlevnad av befintliga avtal med fokus på icke-tariffära handelshinder.
- Initiativ som öppnar handeln för framtidens sektorer, t.ex. ”gröna” produkter och ”grön” teknik, högteknologiska produkter och tjänster samt initiativ för internationell standardisering framför allt på tillväxtområden.
- Förslag till strategiska dialoger på hög nivå med de viktigaste partnererna för att diskutera strategiska frågor som marknadstillträde, regelverk, globala obalanser, energi och klimatförändringar, tillgång till råvaror, global fattigdom samt utbildning och utveckling. Kommissionen kommer också att sträva efter att stärka det transatlantiska ekonomiska rådet med Förenta staterna liksom högnivådialogen om ekonomi med Kina och fördjupa sina förbindelser med Japan och Ryssland.
- Med början 2011, och därefter varje år inför Europeiska rådets vårmöte, en rapport om hindren för handel och investeringar med förslag till hur situationen när det gäller marknadstillträde och lagstiftning för EU-företag kan förbättras.

EU är en global aktör och tar allvarligt på sitt internationella ansvar. EU har utvecklat ett verkligt partnerskap med utvecklingsländer för att utrota fattigdom, främja tillväxt och nå millennieutvecklingsmålen. Vi har särskilt nära förbindelser med Afrika och vi kommer att behöva investera mer i framtiden för att utveckla detta nära partnerskap. Detta kommer att ske inom ramen för de bredare insatser som pågår för att öka utvecklingsbiståndet, effektivisera våra stödprogram framför allt genom en ändamålsenlig arbetsfördelning med medlemsstaterna och genom att se till att målen för utvecklingssamarbetet får större utrymme i Europeiska unionens övriga politik.

4. VÄGEN UT UR KRISEN: DE FÖRSTA STEGEN PÅ VÄG MOT 2020

Politiska instrument användes massivt och med stor beslutsamhet för att motverka krisen. Finanspolitiken spelade en expansiv och konjunkturutmattande roll när detta var möjligt. Räntesatserna sänktes till historiskt låga nivåer och finanssektorn försågs med likviditet på ett sätt som saknar motstycke. Regeringarna gav massivt stöd till banker, antingen genom garantier,

rekapitalisering eller genom att rensa bort nedskrivna tillgångar från balansräkningar, och andra sektorer inom ekonomin fick stöd genom tillfälliga undantagsbestämmelser för statligt stöd. Alla dessa åtgärder var, och är fortfarande, motiverade. Men de kan inte finnas kvar för evigt. En hög offentlig skuldnivå kan inte fortsätta i det oändliga. Insatserna för att nå målen i Europa 2020 måste bygga dels på en trovärdig exitstrategi för budgetpolitiken och den monetära politiken, dels på direkt statligt stöd till ekonomiska sektorer, särskilt finanssektorn. Det är viktigt att tidsmässigt planera dessa olika exitstrategier. Ökad samordning av den ekonomiska politiken, särskilt inom euroområdet, borde göra att vi globalt kan ta oss ur krisen.

4.1. En trovärdig exitstrategi

Mot bakgrund av den osäkerhet som råder om de ekonomiska utsikterna och den bräckliga finanssektorn bör stödåtgärderna inte upphöra förrän den ekonomiska återhämtningen kan anses bärkraftig och finansiell stabilitet har återupprättats⁴. Avvecklingen av tillfälliga krisrelaterade åtgärder bör samordnas och beakta både eventuella negativa spridningseffekter mellan medlemsstaterna och samverkan mellan olika politiska instrument. Bestämmelserna om statligt stöd bör återställas, till att börja med genom att sätta stopp för den tillfälliga ramen för statligt stöd. En sådan samordnad strategi måste bygga på följande principer:

- De finanspolitiska stimulansåtgärderna bör upphöra så snart återhämtningen står på stadig grund. Tidpunkten kan emellertid behöva variera mellan länderna och det är därför nödvändigt med en hög grad av samordning på EU-nivå.
- Kortsiktigt arbetslöshetsstöd ska inte börja avvecklas förrän en vändpunkt i BNP-tillväxten klart konstaterats och sysselsättningen, med vanlig fördröjning, har börjat öka.
- Sektorsvisa stödordningar bör avvecklas tidigt eftersom de drar med sig stora budgetkostnader och i stort sett har uppnått sina mål, och på grund av de kan leda till snedvridande effekter på den inre marknaden.
- Stödet för tillgång till finansiering bör fortsätta tills det finns klara tecken på att finansieringsvillkoren för näringslivet i stort har återgått till det normala.
- Avvecklingen av stödet till den finansiella sektorn, först och främst statliga garantisystem, kommer att bero på hur ekonomin i stort ser ut och särskilt på stabiliteten i finanssystemet.

4.2. Reformen av finanssystemet

En avgörande prioritering på kort sikt kommer att vara att återställa en solid, stabil och sund finanssektor som kan finansiera realekonomin. För detta krävs att G20:s åtaganden genomförs fullt ut och vid rätt tidpunkt. Framför allt måste följande fem mål uppnås:

- Genomförande av de överenskomna reformerna när det gäller tillsyn av finanssektorn.
- Åtgärdande av luckor i lagstiftningen och främjande av öppenhet och insyn, stabilitet och ansvarsskyldighet framför allt i fråga om derivatinstrument och marknadsstruktur.

⁴ Europeiska rådets slutsatser från den 10–11 december 2009.

- Skärpta försiktighetsregler och regler om bokföring och konsumentskydd i form av en enda regelbok för EU som på lämpligt sätt täcker alla finansiella aktörer och marknader.
- Skärpt styrning av finansinstitut i syfte att åtgärda de svaga punkter som uppdragats under finanskrisen när det gäller identifiering och hantering av risker.
- En ambitiös politik som gör att vi i framtiden bättre kan förhindra, och vid behov hantera, eventuella finanskriser och som, med hänsyn till finanssektorerna särskilda ansvar för den nuvarande krisen, också kommer att undersöka lämpliga bidrag från finanssektorn.

4.3. Fortsatt smart budgetkonsolidering för långsiktig tillväxt

Sunda offentliga finanser är avgörande för att återställa förutsättningarna för hållbar tillväxt och sysselsättning och vi behöver därför en övergripande exitstrategi. Detta kräver en stegvis avveckling av kortsiktigt krisstöd och reformer på medellång och lång sikt som främjar hållbarheten i de offentliga finanserna och förbättrar den potentiella tillväxten.

Genom stabilitets- och tillväxtpakten finns den ram som krävs för genomförandet av finanspolitiska exitstrategier, och medlemsstaterna fastställer sådana strategier i sina stabilitets- och konvergensprogram. För de flesta medlemsstater bör budgetkonsolideringen normalt ske 2011. Processen att få ner budgetunderskottet till en nivå under 3 % av BNP bör i princip ha slutförts 2013. I ett antal länder måste konsolideringsfasen eventuellt börja tidigare än 2011, vilket innebär att avvecklingen av det tillfälliga krisstödet och den finanspolitiska konsolideringen i dessa fall måste ske samtidigt.

För att konsolideringen av de offentliga finanserna inom ramen för stabilitets- och tillväxtpakten ska stödja EU:s ekonomiska tillväxtpotential och hållbarheten i våra sociala modeller måste vi fastställa prioriteringar och göra svåra val. Samordning på EU-nivå kan vara ett stöd för medlemsstaterna i denna uppgift och hjälpa till i hanteringen av spridningseffekter. Sammansättningen av och kvaliteten på de offentliga utgifterna är också av betydelse; program för budgetkonsolidering bör prioritera tillväxtfrämjande insatser som utbildning och kompetens, FoU och innovation samt investeringar i nät, t.ex. sammankopplingar av höghastighetsinternet, energi- och transportnät – dvs. de viktigaste tematiska områdena i Europa 2020-strategin.

Inkomstsidan i budgeten är också av betydelse och särskilt vikt bör läggas vid kvaliteten i inkomst/skattesystemet. Om skatterna måste höjas bör detta om möjligt ske i samband med att skattesystemen görs mer ”tillväxtvänliga”. Att till exempel höja skatten på arbete, vilket har skett tidigare till priset av många arbetstillfällen, bör undvikas. Medlemsstaterna bör snarare sträva efter att omvandla skattebördan på arbete till energi- och miljöskatter som en del av ”grönare” beskattningssystem.

Budgetkonsolidering och långsiktig finansiell hållbarhet måste åtföljas av betydande strukturreformer, särskilt när det gäller pensioner, hälso- och sjukvård, social trygghet och utbildning. Den offentliga förvaltningen bör utnyttja situationen som ett tillfälle att öka effektiviteten och höja kvaliteten på sina tjänster. Politiken för offentlig upphandling måste garantera att offentliga medel utnyttjas så effektivt som möjligt och att marknaderna för offentlig upphandling är öppna över hela EU.

4.4. Samordning inom den ekonomiska och monetära unionen

Den gemensamma valutan har gett ett värdefullt skydd från turbulensen på valutamarknaderna för de medlemsstater som har euron som valuta. Men krisen har också avslöjat hur omfattande det ömsesidiga beroendet är mellan ekonomierna i euroområdet, just på det finansiella området och med ökad risk för spridningseffekter. Olika tillväxtnöster leder i vissa fall till ackumulering av ohållbara offentliga skulder vilket i sin tur frestar på den gemensamma valutan. Krisen har på så sätt förstärkt vissa av problemen i euroområdet, t.ex. hållbarheten i de offentliga finanserna och den potentiella tillväxten, men också den destabiliserande effekt som obalans och skillnader i konkurrenskraft kan leda till.

Att komma tillrätta med dessa problem i euroområdet är av avgörande betydelse och dessutom brådskande, för att vi ska kunna säkerställa stabilitet och hållbar tillväxt som skapar sysselsättning. För att lösa dessa problem krävs en ökad och mer långtgående samordning av politiken som bland annat måste omfatta följande:

- En ram för fördjupad och bredare övervakning av länderna i euroområdet: utöver skärpt budgetdisciplin bör makroekonomiska obalanser och utvecklingen av konkurrenskraften ingå i den ekonomiska övervakningen, särskilt i syfte att underlätta politiskt motiverade anpassningar.
- En ram för att tackla överhängande hot mot den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet.
- Lämplig extern representation för euroområdet i syfte att kraftfullt tackla globala ekonomiska och finansiella utmaningar.

Kommissionen kommer att lägga fram förslag för en vidareutveckling av dessa idéer.

5. ÅTGÄRDER FÖR ATT NÅ RESULTAT: STARKARE STYRNING

För att åstadkomma betydande förändringar behöver Europa 2020-strategin större fokus, klara mål och tydliga riktmärken för att bedöma framsteg. För detta krävs en tydlig ram för styrningen som utnyttjar de instrument som står till förfogande och ser till att strategin genomförs effektivt och enligt tidsplanen.

5.1. Förslag till struktur för Europa 2020

Strategin bör struktureras kring en tematisk metod och en mer målinriktad landsövervakning. Detta bygger på styrkan i redan befintliga samordningsinstrument. Mer konkret:

- **En tematisk metod** skulle inriktas på de teman som anges i avsnitt 2, särskilt på att förverkliga de fem överordnade målen. Det viktigaste instrumentet skulle vara Europa 2020-programmet och huvudinitiativen, som kräver åtgärder både på EU-nivå och medlemsstatsnivå (se avsnitt 2 och bilagorna 1 och 2). Den tematiska metoden återspeglar EU-dimensionen, visar tydligt det ömsesidiga beroendet mellan medlemsstaternas ekonomier och möjliggör större selektivitet för konkreta initiativ som driver strategin framåt och bidrar till att de överordnade målen för EU och medlemsstaterna uppnås.
- **Landsrapportering** skulle bidra till att målen i Europa 2020 uppnås genom att hjälpa medlemsstaterna att utforma och genomföra exitstrategier, återställa makroekonomisk

stabilitet, ringa in nationella flaskhalsproblem och föra sina ekonomier tillbaka till en situation med hållbar tillväxt och hållbara offentliga finanser. Rapporteringen skulle inte enbart omfatta finanspolitik utan också viktiga makroekonomiska frågor som har samband med tillväxt och konkurrenskraft (dvs. makroekonomiska obalanser). Den skulle säkra ett integrerat tillvägagångssätt vid utformningen och genomförandet av politik, vilket är av stor betydelse som stöd för de val som medlemsstaterna måste göra mot bakgrund av de ansträngda offentliga finanserna. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt hur euroområdet fungerar och det ömsesidiga beroendet mellan medlemsstaterna.

För att uppnå detta kommer rapporteringen och utvärderingen inom ramen för Europa 2020 och stabilitets- och tillväxtpakten att ske samtidigt för att få en samlad bild av mål och medel, men på samma gång kommer instrumenten och förfaranden att hållas åtskilda och stabilitets- och tillväxtpaktens integritet bevaras. Detta innebär att de årliga stabilitets- eller konvergensprogrammen kommer att föreslås samtidigt som de uppstramade reformprogram som alla medlemsstater ska utarbeta för att fastställa såväl åtgärder för rapporteringen om framstegen mot sina respektive mål som viktiga strukturreformer för att åtgärda flaskhalsar för tillväxten. Båda dessa program, som bör innehålla nödvändiga hänvisningar till varandra, bör lämnas till kommissionen och de andra medlemsstaterna under årets sista kvartal. Europeiska systemrisknämnden bör regelbundet rapportera om makroekonomiska risker: dessa rapporter kommer att vara ett viktigt bidrag i den övergripande bedömningen. Kommissionen kommer att bedöma programmen och rapportera hur genomförandet framskrider. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas utmaningarna för den ekonomiska och monetära unionen.

Detta skulle ge Europeiska rådet all den information det behöver för att fatta beslut; en analys av läget för ekonomi och sysselsättning, en sammantagen bild av budgetläget, de makroekonomiska förutsättningarna och framstegen i de tematiska programmen i varje medlemsstat. Samtidigt skulle det göra en överblick av den allmänna situationen för EU:s ekonomi.

Integrerade riktlinjer

Europa 2020-strategin kommer att fastställas institutionellt i form av en begränsad uppsättning integrerade riktlinjer (riktlinjer för sysselsättningspolitiken och allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken) som ska ersätta de 24 befintliga riktlinjerna. De nya riktlinjerna kommer att återspegla Europeiska rådets beslut och integrera överenskomna mål. Efter Europaparlamentets yttrande om riktlinjerna för sysselsättning i enlighet med fördraget bör riktlinjerna godkännas politiskt vid Europeiska rådets möte i juni innan de antas av rådet. När de antagits bör de i stort sett förbli stabila till 2014 så att man kan koncentrera sig på genomförandet.

Politiska rekommendationer

Politiska rekommendationer kommer att riktas till medlemsstaterna både i samband med landsrapporteringen och inom ramen för den tematiska metoden i Europa 2020. När det gäller övervakningen av medlemsstaterna kommer rekommendationerna att få formen av yttranden om stabilitets- och konvergensprogram enligt rådets förordning (EG) nr 1466/97 som åtföljs av rekommendationer inom ramen för de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken (artikel 121.2). Den tematiska delen skulle omfatta rekommendationer om sysselsättning (artikel 148) och landsrekommendationer om andra utvalda tematiska områden (t.ex. företagsklimat, innovation, den inre marknadens funktion, energi/klimatförändringar osv.). Båda typer av rekommendationer skulle också kunna utfärdas inom ramen för de ovannämnda allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken, i den mån rekommendationerna får makroekonomiska effekter. Denna struktur för

rekommendationerna skulle också bidra till samstämmighet mellan den makroekonomiska och finanspolitiska ramen och de tematiska programmen.

Rekommendationerna inom ramen för övervakningen av medlemsstaterna skulle ta upp frågor av stor betydelse för den makroekonomiska situationen och de offentliga finanserna, medan tematiska rekommendationer skulle ge detaljerade råd om mikroekonomiska utmaningar och utmaningar när det gäller sysselsättning. Dessa rekommendationer skulle vara tillräckligt exakta och normalt innehålla en tidsram inom vilken den berörda medlemsstaten förväntas vidta åtgärder (t.ex. två år). Medlemsstaten skulle sedan fastställa vilka åtgärder den planerar att vidta för att genomföra rekommendationen. Om en medlemsstat, när tidsfristen har löpt ut, inte i tillräcklig grad har rättat sig efter rådets politiska rekommendation eller har utvecklat politik som strider mot rådet får kommissionen varna medlemsstaten (artikel 121.4).

5.2. Vem gör vad?

För att uppnå dessa mål måste vi samarbeta. I våra sammanflätade ekonomier kan tillväxt och sysselsättning återställas endast om alla medlemsstater strävar åt samma håll, med hänsyn till deras specifika förutsättningar. Vi behöver större egenansvar. Europeiska rådet bör utarbeta allmänna riktlinjer för strategin, som bygger på kommissionens förslag och på en enda grundprincip: ett tydligt mervärde för EU. I detta avseende är Europaparlamentets roll särskilt viktig. Även aktörer på nationell och regional nivå och arbetsmarknadens parter måste bidra mer. En översikt av den politiska processen i Europa 2020 och en tidsplan finns i bilaga 3.

Europeiska rådet tar på sig ansvaret

I motsats till den nuvarande situationen då Europeiska rådet är det sista ledet i strategins beslutsprocess bör rådet styra strategin, eftersom det ansvarar för integreringen av olika politikområden och hanterar det ömsesidiga beroendet mellan medlemsstaterna och EU.

Samtidigt som Europeiska rådet håller ett vakande öga på genomförandet av Europa 2020-programmet i stort kan det fokusera på vissa teman (t.ex. forskning och innovation, kompetens) vid sina möten och ge vägledning och de impulser som behövs.

Ministerrådet

De berörda rådskonstellationerna skulle sträva efter att genomföra Europa 2020-programmet och uppnå målen för de områden som de ansvarar för. Inom ramen för huvudinitiativen kommer medlemsstaterna att uppmanas att öka utbytet av god praxis i politiska frågor i de olika rådskonstellationerna.

Europeiska kommissionen

Europeiska kommissionen kommer årligen att bedöma situationen på grundval av en uppsättning indikatorer som visar de totala framstegen mot målet, dvs. en smart och grön ekonomi för alla med hög sysselsättning, produktivitet och social sammanhållning.

Kommissionen kommer att utarbeta en årsrapport om Europa 2020-strategins resultat med tyngdpunkt på de framsteg som gjorts för att uppfylla de överordnade målen. Den kommer också att bedöma landsrapporterna och stabilitets- och konvergensprogrammen. Som en del i denna process kommer kommissionen att lägga fram politiska rekommendationer eller varningar, utarbeta

politiska förslag för att strategins mål ska uppnås och lägga fram en särskild bedömning av framstegen inom euroområdet.

Europaparlamentet

Europaparlamentet bör spela en viktig roll för strategin, inte bara i sin egenskap av medlagstiftare utan också som en drivande kraft för att mobilisera allmänheten och de nationella parlamenten. Europaparlamentet kan t.ex. utnyttja det kommande mötet med de nationella parlamenten till att diskutera parlamentets bidrag till Europa 2020 och gemensamt överlämna sina synpunkter till Europeiska rådets vårmöte.

Nationella, regionala och lokala myndigheter

Alla nationella, regionala och lokala myndigheter bör genomföra partnerskapet i nära samarbete med parlamenten, arbetsmarknadens parter och med representanter för det civila samhället, och bidra till utformningen av de nationella reformprogrammen och genomförandet av dessa.

Genom att upprätta en permanent dialog mellan olika förvaltningsnivåer kommer unionens prioriteringar att komma närmare allmänheten och stärka det egenansvar som krävs för att kunna genomföra Europa 2020-strategin.

Aktörer och det civila samhället

Även Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén bör knytas närmare. Utbyte av bra metoder, riktmärken och nätverkande, vilket flera medlemsstater rekommenderat, har visat sig användbart för att skapa egenansvar och dynamik runt behovet av reform.

Framgången för den nya strategin kommer därför att vara beroende av att EU-institutionerna, medlemsstaterna och regionerna klart och tydligt förklarar varför reformerna är nödvändiga – och oundvikliga för att vi ska kunna behålla vår livskvalitet och trygga våra sociala modeller – samt var EU och dess medlemsstater vill stå 2020 och hur de väntar sig att allmänheten, företagen och deras intresseorganisationer ska bidra. Kommissionen kommer att förslå gemensamma kommunikationsverktyg för dessa frågor, dock med hänsyn tagen till nationella förhållanden och traditioner.

6. EUROPEISKA RÅDETS BESLUT

Kommissionen föreslår att Europeiska rådet vid sitt vårmöte 2010

- enas om de tematiska prioriteringarna för Europa 2020-strategin,
- fastställer de fem överordnade målen i avsnitt 2 i detta dokument avseende FoU-investeringar, utbildning, energi/klimatförändringar, sysselsättningsgrad och fattigdomsminskning, och fastställer var Europa bör stå 2020; uppmanar medlemsstaterna att i dialog med Europeiska kommissionen omvandla dessa EU-mål till nationella mål med hänsyn till nationella förutsättningar och olika utgångslägen, för beslut vid Europeiska rådets möte i juni,
- uppmanar kommissionen att lägga fram förslag till huvudinitiativen och uppmanar rådet (och dess konstellationer) att på grundval av dessa fatta de beslut som krävs för deras genomförande,

- samtycker till att stärka samordningen av den ekonomiska politiken för att främja positiva spridningseffekter och bidra till en effektivare hantering av unionens utmaningar, och i detta syfte godkänna den kombination av tematiska och landsbaserade bedömningar som föreslås i detta meddelande samtidigt som paktens integritet strikt bevaras; särskild uppmärksamhet kommer att ägnas åt att stärka EMU,
- uppmanar alla parter och aktörer (t.ex. nationella eller regionala parlament, regionala och/eller lokala myndigheter, arbetsmarknadens parter och det civila samhället och sist men inte minst invånarna i EU) att i partnerskap hjälpa till att genomföra strategin genom att agera inom sina respektive behörighetsområden,
- uppmanar kommissionen att övervaka framstegen och årligen rapportera till Europeiska rådets vårmöte och ge en översikt över framstegen mot att uppnå målen, inbegripet en internationell jämförelse, och över hur långt genomförandet av huvudinitiativen har kommit.

Kommissionen förslår att Europeiska rådet vid efterföljande möten

- godkänner de förslagna integrerade riktlinjerna, som utgör den institutionella grunden, efter Europaparlamentets yttrande,
- godkänner de nationella målen efter ömsesidig avstämning för att säkerställa samstämmighet,
- diskuterar särskilda teman och bedömer var EU står och hur framstegen kan påskyndas. En första diskussion om forskning och innovation kan ske vid rådets möte i oktober på grundval av ett bidrag från kommissionen.

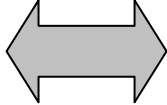
BILAGA 1 – EUROPA 2020: ÖVERSIKT

ÖVERORDNADE MÅL

- Höja sysselsättningsgraden för befolkningen i åldrarna 20–64 år från nuvarande 69 % till minst 75 %.
- Nå målet att investera 3 % av BNP i FoU särskilt genom att förbättra villkoren för den privata sektorns FoU-investeringar, och utveckla en ny indikator för att kartlägga innovation.
- Minska utsläppen av växthusgaser med minst 20 % jämfört med 1990-års nivåer och med 30 % på vissa villkor, öka andelen förnybara energikällor i vår slutliga energiförbrukning till 20 % och öka energieffektiviteten med 20 %.
- Minska den andel ungdomar som slutar skolan i förtid till 10 % från nuvarande 15 % och öka den andel av befolkningen i åldrarna 30–34 som har avslutad högre utbildning från 31 % till minst 40 %.
- Minska antalet EU-medborgare som lever under de nationella fattigdomsgränserna med 25 %, vilket skulle innebära att över 20 miljoner personer lyfts ut ur fattigdom.

SMART TILLVÄXT	HÅLLBAR TILLVÄXT	TILLVÄXT FÖR ALLA
<p>INNOVATION</p> <p>EU:s huvudinitiativ ”Innovationsunionen” ska förbättra ramvillkoren och tillgången till finansiering för forskning och innovation för att stärka innovationskedjan och höja investeringsnivåerna i hela EU.</p>	<p>KLIMAT, ENERGI OCH RÖRLIGHET</p> <p>EU:s huvudinitiativ ”Ett resurseffektivt Europa” ska bidra till att koppla isär ekonomisk tillväxt och resursanvändning genom en övergång till en koldioxidsnål ekonomi och genom att öka användningen av förnybara energikällor, modernisera vår transportsektor och främja energieffektivitet.</p>	<p>SYSSELSÄTTNING OCH KOMPETENS</p> <p>EU:s huvudinitiativ ”En agenda för ny kompetens och nya arbetstillfällen” ska modernisera arbetsmarknaderna genom att underlätta arbetskraftens rörlighet och genom kompetensutveckling under hela livet i syfte att öka deltagandet på arbetsmarknaden och bättre anpassa tillgång och efterfrågan på arbetsmarknaden.</p>
<p>UTBILDNING</p> <p>EU:s huvudinitiativ ”Unga på väg” ska stärka utbildningssystemens resultat och öka den internationella attraktionskraften hos Europas högre utbildning.</p>	<p>KONKURRENSKRAFT</p> <p>EU:s huvudinitiativ ”Industripolitik för en globaliserad tid” ska förbättra företagsklimatet, särskilt för små och medelstora företag, och stödja utvecklingen av en stark och hållbar industribas med internationell konkurrenskraft.</p>	<p>FATTIGDOMSBEKÄMPNING</p> <p>EU:s huvudinitiativ ”Europeisk plattform mot fattigdom” ska garantera social och territoriell sammanhållning så att tillväxtens och sysselsättningens fördelar kommer många till del och så att människor som drabbats av fattigdom och social utestängning kan leva ett värdigt liv och aktivt delta i samhället.</p>
<p>ETT DIGITALT SAMHÄLLE</p> <p>EU:s huvudinitiativ ”En digital agenda för Europa” ska påskynda utbyggnaden av höghastighetsinternet och utnyttja fördelarna med en digital inre marknad för hushåll och företag.</p>		

BILAGA 2 – STRUKTUR FÖR EUROPA 2020

Övergripande institutionell struktur	Integrerade riktlinjer som fastställer omfattningen för EU:s politiska prioriteringar, inbegripet överordnade mål som EU ska ha uppnått år 2020 och som ska omvandlas till nationella mål.		
Resultat	<p style="text-align: center;"><u>Landsrapportering:</u></p> <p>Syfte: Hjälpa medlemsstaterna att definiera och genomföra exitstrategier för att återställa makroekonomisk stabilitet, fastställa nationella flaskhalsproblem och återföra sina ekonomier till hållbar tillväxt och hållbara offentliga finanser.</p> <p>Metod: Utökad bedömning av medlemsstaternas viktigaste makroekonomiska utmaningar med hänsyn till spridningseffekter mellan olika medlemsstater och politikområden.</p> <p>Instrument: Rapportering av medlemsstaterna genom deras stabilitets- och konvergensprogram, följt av separata men synkroniserade rekommendationer om finanspolitik i yttrandena inom stabilitets- och konvergensprogrammet och om makroekonomiska obalanser och flaskhalsar för tillväxten inom de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken (art. 121.2).</p>		<p style="text-align: center;"><u>Tematisk metod:</u></p> <p>Syfte: Uppnå de överordnade mål som överenskommit på EU-nivå med en kombination av konkreta åtgärder på EU-nivå och nationell nivå.</p> <p>Metod: En strategisk roll för de olika rådskonstellationerna när det gäller att övervaka och bedöma framstegen mot de överenskomna målen.</p> <p>Instrument: Rapportering av medlemsstaterna genom uppstramade nationella reformprogram som inbegriper information om flaskhalsar för tillväxten och de framsteg som gjorts för att uppnå målen, följt av politiska råd på EU-nivå som ska utfärdas i form av rekommendationer inom de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken (art. 121.2) och riktlinjerna för sysselsättningen (art. 148).</p>

BILAGA 3 – FÖRESLAGEN TIDSPLAN FÖR 2010–2012

2010

Europeiska kommissionen

Förslag till övergripande strategi för Europa 2020

Europeiska rådets vårmöte

Överenskommelse om övergripande strategi och val av EU:s överordnade mål

Europeiska kommissionen

Förslag till integrerade riktlinjer för Europa 2020

Europaparlamentet

Debatt om strategin och yttrande om de integrerade riktlinjerna

Ministerrådet

Detaljerade nyckelparametrar (mål på EU-nivå och nationell nivå, huvudinitiativ och integrerade riktlinjer)

Europeiska rådets möte i juni

Godkännande av Europa 2020-strategin, validering av mål på EU-nivå och nationell nivå, och antagande av de integrerade riktlinjerna

Europeiska kommissionen

Operativa riktlinjer för nästa steg i Europa 2020

Europeiska rådets höstmöte

Fördjupade diskussioner om ett utvalt tema (t.ex. FoU och innovation)

Medlemsstaterna

Stabilitets- och konvergensprogram och nationella reformprogram

2011

Europeiska kommissionen

Årsrapport till Europeiska rådets vårmöte, yttranden om stabilitets- och konvergensprogrammen och förslag till rekommendationer

Ministerrådet

Översyn av kommissionens förslag till rekommendationer, Ekofinrådet för stabilitets- och tillväxtpakten

Europaparlamentet

Plenardebatt och antagande av en resolution

Europeiska rådets vårmöte

Bedömning av framsteg och strategiska riktlinjer

Medlemsstaterna, Europeiska kommissionen, rådet

Uppföljning av rekommendationerna, genomförande av reformer och rapportering

2012

Samma förfarande med särskild inriktning på övervakning av framsteg